Dr. Hamer Biografie

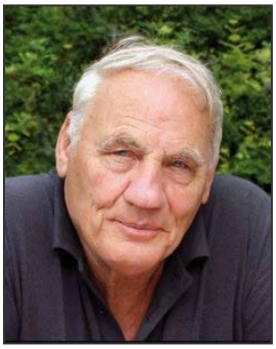

Dr. med. Ryke Geerd Hamer s-a născut pe 17 mai 1935 în Mettmann, Germania. Și-a petrecut copilăria cu bunicii paterni în Frisia de Est. În 1953, a început să studieze medicina, teologia și fizica la Universitatea din Tübingen. La 22 de ani, și-a terminat masterul în teologie și apoi, patru ani mai târziu, a obținut licența profesională de doctor-medic. În anii următori a practicat la diferite clinici universitare din Germania.

În 1972, Dr. Hamer a terminat specializarea în medicină internă și a început să lucreze la clinica universitară din Tübingen ca medic internist, departamentul Oncologie. În același timp, a condus un cabinet privat împreună cu soția sa, Dr. Sigrid Hamer, pe care o cunoscuse în timpul studiilor la Tübingen. De asemenea, a fost un talentat inventator de dispozitive medicale. Printre altele, el deține brevetul pentru un bisturiu netraumatic (Hamer-Scalpel) care taie de douăzeci de ori mai ascuțit decât o lamă de ras, un ferăstrău special pentru operații plastice și o masă de masaj care se adaptează automat la contururile corpului.

Datorită beneficiilor financiare ale invențiilor sale, Dr. Hamer se mută cu familia în Italia, unde și-a realizat visul de a trata gratuit bolnavii din suburbiile din Napoli. Pe 18 august 1978, în timp ce se aflau la Roma, familia Hamer a primit vestea șocantă că fiul lor, Dirk, a fost împușcat accidental de prințul italian Victor Emanuel de Savoia. Pe 7 decembrie 1978, Dirk a cedat în urma rănilor și a murit în brațele tatălui său.

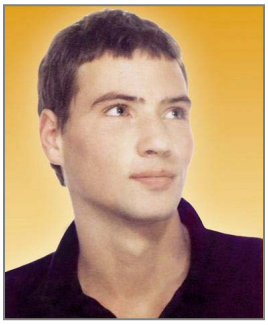

La scurt timp după moartea lui Dirk, Dr. Hamer a fost diagnosticat cu cancer testicular. Deoarece nu fusese niciodată grav bolnav, el a postulat că dezvoltarea cancerului său ar putea fi direct legată de pierderea neașteptată a fiului său. De aceea, în onoarea lui Dirk, va numi acest șoc neașteptat **DHS** sau **„sindromul Dirk Hamer”**.

Moartea lui Dirk și propriul cancer îl conduc pe Dr. Hamer într-o călătorie științifică extraordinară.

La acea vreme, medic internist-șef al secției de oncologie de la Universitatea din München, a investigat istoricul medical al bolnavilor săi de cancer și a aflat că, la fel ca el, au suferit tot felul de șocuri neașteptate. Pe baza presupunerii că toate evenimentele fizice sunt guvernate de creier, el studiază scanner-ele cerebrale ale pacienților săi și le compară cu înregistrările medicale și psihologice corespunzătoare. Spre uimirea sa, el a găsit o corelație clară între anumite tipuri de „șocuri conflictuale”, modul în care aceste șocuri se manifestă la nivel de organ ca simptome specifice și modul în care toate acestea sunt conectate la creier. Până atunci, niciun studiu nu examinase originea cerebrală a bolii și rolul creierului ca mediator între psihic și un organ bolnav.

Dr. Hamer a stabilit că fiecare boală provine dintr-un șoc sau o traumă care ia un individ complet prin surprindere. În momentul conflictului neașteptat, șocul lovește o zonă specifică, predeterminată a creierului, provocând o leziune (numită mai târziu „Focarul Hamer"), vizibilă pe un scan cerebral ca un set de inele concentrice pronunțate. Înainte ca Dr. Hamer să caracterizeze aceste leziuni inelare, radiologii le-au considerat artefacte create de o eroare a aparatului. Dar **Siemens**, un producător de echipamente pentru tomografie computerizată, a confirmat că aceste leziuni țintă nu pot fi artefacte, deoarece chiar și atunci când tomografia este repetată și luată din unghiuri diferite, formațiunea inelară apare întotdeauna în același loc.

Celulele creierului care primesc șocul (DHS) trimit un semnal biochimic celulelor corespunzătoare ale corpului, provocând creșterea unei tumori, o topire a țesutului sau pierderea funcțională, în funcție de ce parte a creierului este implicată. Conflictele specifice sunt incontestabil legate de anumite zone ale creierului deoarece, în timpul dezvoltării organismului uman, fiecare zonă a creierului a fost programată să răspundă instantaneu la situații care ar putea amenința supraviețuirea. În timp ce trunchiul cerebral, cea mai veche parte a creierului, este programat prin conflicte primordiale legate de respirație (conflicte de spaimă de moarte), reproducere (conflicte de procreare) și hrană (conflicte de bucăți), cortexul cerebral, cea mai tânără parte a creierului, este solicitat de probleme mai complexe (conflicte de separare, conflicte teritoriale). Dr. Hamer a mai descoperit că fiecare boală progresează în două faze: mai întâi, o fază activă a conflictului, caracterizată prin suferință emoțională, lipsă de poftă de mâncare și insomnie, iar apoi, cu condiția ca conflictul să fie rezolvat, o fază de vindecare. Aceasta este perioada în care psihicul, creierul și organul afectat trec prin faza de recuperare, un proces adesea dificil, marcat de oboseală, dureri de cap, inflamații, „infecții" și durere.

Dr. Hamer a numit descoperirile sale „Cele cinci legi biologice" deoarece ele sunt concordante cu legile naturale ale embriologiei și cu logica evoluției. De-a lungul anilor, Dr. Hamer și-a confirmat descoperirile cu peste 40.000 de studii de caz.

Cercetările Dr. Hamer bulversează considerabil numeroase teorii ale medicinei convenționale. Explicația lui despre boală ca o interacțiune semnificativă între psihic, creier și organul corespunzător respinge opinia conform căreia boala apare întâmplător sau ca urmare a unei greșeli a Naturii. Pe baza unor criterii științifice solide, German New Medicine spulberă miturile celulelor canceroase maligne sau ale microbilor răuvoitori și identifică „bolile infecțioase", precum și tumorile canceroase ca măsuri de urgență vechi menite să salveze organismul și nu, așa cum am fost învățați, să-l distrugă. Boli precum cancerul își pierd imaginea înfricoșătoare și sunt recunoscute ca programe de supraviețuire biologică semnificative cu care se naște fiecare ființă umană.

În octombrie 1981, Dr. Hamer și-a prezentat cercetările la **Universitatea din Tuebingen** ca teză post-doctorală. Obiectivul a fost ca descoperirile lui să fie testate pe cazuri echivalente, astfel încât Noua Medicină să poată fi predată tuturor studenților la medicină și ca pacienții să beneficieze de descoperiri cât mai curând posibil. Dar spre marea sa surprindere, comisia Universității i-a respins munca și a refuzat să-i evalueze teza. Acesta este un caz fără precedent în istoria universităților! Mai era o surpriză. La scurt timp după ce și-a predat teza, Dr. Hamer i s-a dat ultimatumul fie să-și respingă concluziile, fie contractul nu i-ar fi reînnoit. I-a fost extrem de greu să înțeleagă de ce a fost exclus din clinică pentru că a prezentat descoperiri științifice bine fundamentate. Dr. Hamer a rămas ferm. După concedierea sa, s-a retras în cabinetul său privat, unde și-a continuat cercetările. Mai multe încercări de a deschide o clinică privată au eșuat din cauza eforturilor concertate care s-au opus acesteia. Scrisorile pacienților Dr. Hamer către oficialii din domeniul sănătății au rămas fără răspuns sau au fost returnate cu comentariul: „Nu se aplică!". Până în prezent, poziția fermă a autorităților nu s-a schimbat

În 1985, după 29 de ani de căsătorie și creșterea a patru copii, Sigrid Hamer a murit. Nu și-a revenit niciodată cu adevărat din durerea cauzată de moartea fiului ei și de intimidarea necruțătoare din partea familiei Savoia.

Hărțuirea doctorului Hamer a culminat în 1989, când o sentință judecătorească l-a oprit să practice medicina. **În ciuda faptului că munca sa științifică nu a fost niciodată infirmată, el și-a pierdut, la vârsta de 54 de ani, licența medicală pe motiv că a refuzat să renunțe la constatările sale privind originea cancerului și să se conformeze principiilor medicinei oficiale.** Lipsit de licență medicală, Dr. Hamer s-a bazat acum pe alți medici pentru a obține scanări ale creierului și dosare medicale ale pacienților. Dar era hotărât să-și continue munca. Până în 1987, Dr. Hamer analizase deja peste 10.000 de cazuri și a putut să-și extindă descoperirea celor Cinci Legi Biologice la practic toate bolile cunoscute în medicină. Între timp, presa și instituția medicală îl atacă atât pe el cât și munca lui. Jurnaliștii tabloizilor și „experții" medicali îl portretizează pe Dr. Hamer ca pe un șarlatan, un autoproclamat vindecător miraculos, un lider de cult, un străin irațional sau un criminal nebun care nu permite pacienților cu cancer accesul la tratamentele convenționale „salvatoare de vieți".

Rezultatul eforturilor concertate de a suprima descoperirile medicale ale Dr. Hamer este că, atât medicilor, cât și populației în general, nu li s-a dat șansa de a beneficia de cunoștințele GNM; de peste 30 de ani, milioane de pacienți nu au putut beneficia de abordarea umană, non-invazivă, a acestor descoperiri.

In 1997 Dr. Hamer a fost arestat si condamnat la inchisoare timp de 19 luni pentru oferirea, către trei persoane, de sfaturi medicale, fără a avea licență medicală. În schimb, în 1991, la treisprezece ani după ce l-a ucis pe Dirk Hamer, Victor Emanuel de Savoia a fost condamnat la doar șase luni sub supraveghere, pentru deținerea ilegală a unei arme. Când Dr. Hamer a fost arestat, poliția i-a percheziționat dosarele pacientilor. Ulterior, un procuror a fost obligat să recunoască în timpul procesului că, **după mai bine de cinci ani, din 6.500 de pacienți cu cancer preponderent „în fază terminală", 6.000 erau încă în viață**. Și astfel, în mod ironic, adversarii săi au fost cei care au furnizat statisticile reale care atestă rata remarcabilă de succes a Noii Medicini Germanice. Cu toate acestea, până în prezent, Universitatea din Tübingen refuză, în ciuda ordinelor judecătorești din 1986 și 1994, să testeze munca științifică a Dr. Hamer. În mod similar, medicina oficială refuză să aprobe GNM în ciuda numeroaselor sale verificări atât de către medici, cât și de către asociațiile de profesori.

Pe 9 septembrie 2004, Dr. Hamer a fost arestat la domiciliul său din Spania. În urma unui ordin european de extrădare, Dr. Hamer a fost extrădat în Franța, unde a fost deținut în închisoarea franceză Fleury-Mérogis. El a fost condamnat la trei ani de închisoare fără suspendare. Acuzațiile: „fraudă și complicitate la exercitarea ilegală a medicinei". El a fost acuzat și găsit responsabil pentru moartea cetățenilor francezi din cauza disponibilității publicațiilor sale în limba franceză. Trebuie menționat că Dr. Hamer nu a vorbit niciodată cu niciunul dintre indivizi în persoană. El a fost eliberat din închisoarea nejustificată în februarie 2006.

În martie 2007, Dr. Hamer a fost forțat să părăsească exilul spaniol. A plecat în Norvegia, unde a fost în siguranță să-și continue munca vieții. În urma unui accident vascular cerebral, a murit pe 2 iulie 2017 în casa sa din Sandefjord, la vârsta de 82 de ani. Este înmormântat la Erlangen, Germania, unde se căsătorise cu iubita sa soție, Sigrid.

MUNCA TA TE FACE NEMURITOR

Traducere: Elena

Sursa: www.LearningGNM.com